

стига и нѣмаше какво да прави, освѣнь да стои
цѣль день затворена у дома си.

Добрий ѿ баща виждаше сичко и, негово-
то добро сърдце скърбеше като глѣдаше дъще-
ритѣ си тѣй глунави и желаше да ги попра-
ви; нѣ вече кжсно. Майчина безмерна любовь
ги развали, и това той позна, нѣ минжло и трѣ-
баше да чика щото лека-полека да намѣри врѣ-
мя и чяст и леснина за да ги поправи.

Единъ день Грозданка остана самичка у
тѣхъ си, кога сестра ѿ Добра и майка ѿ бѣха
отишле на хоро, тя за да са не утѣснява раз-
хождаше са ту изъ кжща въ кжща, ту и изъ
градинитѣ; по нѣкос врѣмя ѿ додѣ на ума да
земе отъ долаца дѣто сѣдѣха книгытѣ на сестра
ѿ, нѣкои любопитни и смѣшни книги да прочи-
та и да са пораздума, нѣ намѣри че и долаца
сестра ѿ гудила подѣ власть-та си и го заклю-
чила. Имаше и баща ѿ особенъ долацъ въ кого
бѣхж нарѣдени неговитѣ книги, нѣ Грозданка
не щеше нито да ги поглѣдни защото друго не
намираше въ тѣхъ, освѣнь учение за благонарави-
ето, разни умни наставленія и поучванія отъ раз-
ни Списатели, нѣ въ този день, както казахме
отъ душевно притискваніе, ще не ще посегна та
зе една книга за да са позалжже съ каквото и
да е. Книгата която бѣше зела, бѣ: *Краткѣ
Сборникѣ отъ разни писма*. Кога отвори книга-
та, безъ сърдце начена да чете отъ срѣдата слѣ-
дующето писмо: